

A 82/2/12

ARREST VAN 9 JULI 1984
in de zaak A 82/2

Inzake :

Dr. NIJS c.s.

tegen

CIBA-GEIGY A.G.

Procestaal : Nederlands

ARRET DU 9 JUILLET 1984
dans l'affaire A 82/2

(Traduction)

En cause :

Dr. NIJS et crts

contre

CIBA-GEIGY A.G.

Langue de la procédure : le néerlandais

HET BENELUX-GERECHTSHOF

in de zaak A 82/2

Gezien de brief van de Griffier van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 17 mei 1982 met het daarbij gevoegde afschrift van het arrest van dat Hof van 28 april 1982 in de zaak rolnummer 54 VR/81 van (1) Drs. Albertus Cornelis Nijs, wonende te Schiedam, (2) Drs. Kees Jansen, wonende te Schiedam en (3) de Onderlinge Waarborgmaatschappij Algemeen Ziekenfonds Schiedam-Vlaardingen-Maassluis S.V.M. U.A., gevestigd te Schiedam tegen de vennootschap naar Zwitsers recht Ciba-Geigy A.G. (Ciba-Geigy S.A.) (Ciba-Geigy Limited), gevestigd te Basel (Zwitserland), waarbij overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof vragen van uitleg van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken worden gesteld ;

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN :

Overwegende dat de procedure welke tot voormeld arrest heeft geleid, als volgt kan worden samengevat :

Dokter Nijs, apotheker Jansen en het Ziekenfonds hebben in eerste aanleg voor de Arrondissementsrechtbank te Rotterdam tegen Ciba-Geigy een verklaring voor recht gevraagd waarbij dokter Nijs werd aangeduid met : "eiser sub 1", apotheker Jansen met : "eiser sub 2" en het Ziekenfonds met : "eiseres sub 3",
primair :

"1. Het uitschrijven van een recept door eiser sub 1 met de tekst "R/Tanderil of gelijkwaardig ander middel volgens geaccordeerde lijst" of : "R/Tanderil met machtiging om gelijkwaardig ander middel volgens geaccordeerde lijst af te leveren" of het uitschrijven van een recept door eiser sub 1 met een dergelijke tekst is jegens gedaagde, merkhouders van Tanderil, rechtmatig ;

2. Het afleveren door eiser sub 2 van oxyfenbutazon, corresponderend op de onder 1 bedoelde geaccordeerde lijst met Tanderil, naar aanleiding van de presentatie door een patiënt van een onder 1 bedoeld recept, is jegens gedaagde, merkhouders van Tanderil, rechtmatig ;

3. Het door eiseres sub 3 op passende wijze onder de aandacht van andere artsen en apothekers brengen en aanbevelen van de handelwijze van eisers sub 1 en 2 als bovenomschreven, is jegens gedaagde rechtmatig ; subsidiair :

Te verklaren voor recht hetgeen primair gevorderd is, onder toevoeging van zodanige modaliteiten als de rechtbank zou vermenen te behoren".

Na verweer van Ciba-Geigy heeft de rechtbank bij vonnis van 12 januari 1981 eisers in hun vordering niet-ontvankelijk verklaard.

Van dit vonnis zijn dokter Nijs, apotheker Jansen en het Ziekenfonds in hoger beroep gekomen bij het Gerechtshof te 's-Gravenhage. Zij verlangden vernietiging van het vonnis en alsnog toewijzing van hun vorderingen, waarvan zij de primaire vordering sub 2 hebben aangevuld aldus dat na "recept" wordt ingevoegd : "in een verpakking, waarop het woord Tanderil niet voorkomt". Nijs c.s. hebben zeven grieven tegen het vonnis aangevoerd. Ciba-Geigy heeft die grieven bestreden en harerzijds tegen voormeld vonnis incidenteel geappelleerd onder aanvoering van twee grieven. Laatstbedoelde grieven zijn door Nijs c.s. bij conclusie van antwoord in incidenteel beroep bestreden.

Bij arrest van 28 april 1982 heeft het Gerechtshof de hierna genoemde vragen van uitleg gesteld.

Overwegende dat het Gerechtshof de feiten waarop de door het Benelux-Hof te geven uitleg moet worden toegepast, als volgt heeft omschreven :

- a. Ciba-Geigy is in de Benelux rechthebbende op het merk TANDERIL voor geneesmiddelen. Ciba-Geigy verhandelt onder dat merk een dragée waarvan de werkzame stof de generieke benaming oxyfenbutazon draagt. Oxyfenbutazon is slechts op recept van een arts verkrijgbaar bij een apotheek.
- b. Dokter Nijs geeft aan of voor patiënten recepten af waarop hij vermeldt : "R/Tanderil of gelijkwaardig ander middel volgens geaccordeerde lijst" of "R/Tanderil, met machtiging om een gelijkwaardig ander middel volgens geaccordeerde lijst af te leveren".

- c. De "geaccordeerde lijst", bedoeld in het recept, is een "Lijst van identieke en soortgelijke middelen", voorkomend in een boekje getiteld "Voorlichting prijzen geneesmiddelen", uitgegeven door de Commissie Voorlichting Prijzen Geneesmiddelen (productie 5 bij acteverzoek d.d. 1 december 1980 van Nijs c.s.). Op bladzijde 98 wordt als "chemisch identiek" (zie bladzijde 7 bovenaan) aan TANDERIL dragées vermeld : "Oxyfenbutazon dragées".
- d. Tenzij de patiënt aan apotheker Jansen bepaaldelijk te kennen geeft TANDERIL te wensen, levert apotheker Jansen, in ieder geval zolang TANDERIL duurder is dan de in het recept bedoelde "gelijkwaardige" middelen, op voornoemd recept zodanig middel af, dat meestal merkloos is, soms een ander merk dan TANDERIL heeft.
- e. TANDERIL is duurder dan andere middelen als in het recept bedoeld.
- f. Dokter Nijs is praktiserend arts. Hij is van het onder d en e gestelde op de hoogte ; het is zijn bedoeling dat het goedkoopste middel wordt afgeleverd. Hij heeft daarbij geen financieel voordeel.
- g. Uit het onder f gestelde trekt het Gerechtshof de feitelijke conclusie en het stelt dus feitelijk vast dat dokter Nijs in zijn onder b genoemde recepten het merk TANDERIL vermeldt in de eerste plaats ter aanduiding van niet van Ciba-Geigy afkomstige geneesmiddelen.
- h. Apotheker Jansen bezigt bij de aflevering op zodanige recepten van niet van Ciba-Geigy afkomstige geneesmiddelen het woord Tanderil niet uitdrukkelijk, schriftelijk of mondeling.
- i. Een niet te verwaarlozen deel van de Nederlandse patiënten en hun verzorgers (bijvoorbeeld ouders) stelt er belang in te weten welk geneesmiddel aan hen (of door hen verzorgden, bijvoorbeeld hun kinderen) wordt voorgeschreven. Bij dat deel blijft na lezing van een recept van dokter Nijs het woord Tanderil in de herinnering. Bij aflevering van merkloos oxyfenbutazon zullen mitsdien dergelijke patiënten en/of verzorgers menen dat aan hen TANDERIL wordt afgeleverd.

Overwegende dat het Gerechtshof voorts heeft beslist :

- (1) dat ingeval recepten als hiervoor onder b. bedoeld veelvuldig worden uitgeschreven, de kans aanzienlijk is dat zulks ertoe leidt dat de onderscheidende kracht van het merk TANDERIL ernstig wordt aangetast, mogelijkerwijs zelfs in zodanige mate dat TANDERIL tot de in het normale spraakgebruik gebruikelijke benaming voor oxyfenbutazon wordt, door welke aantasting Ciba-Geigy schade lijdt in de zin van artikel 13 onder A, eerste lid, aanhef en onder 2, van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken ;
- (2) dat dokter Nijs voor zijn gedrag geen "geldige reden" heeft in de zin van evenvermelde bepaling ;

TEN AANZIEN VAN HET VERLOOP VAN HET GEDING :

Overwegende dat het Gerechtshof te 's-Gravenhage het Benelux-Gerechtshof verzoekt de volgende vragen betreffende de uitleg van de Eenvormige Beneluxwet op de warenmerken (B.M.W.) te willen beantwoorden :

I. Als een praktiserend arts - huisarts of specialist - een recept voor een geneesmiddel afgeeft aan een patiënt voor welke verrichting de arts honorarium ontvangt met welk recept de patiënt zich begeeft naar een apotheker die tegen betaling het geneesmiddel aan de patiënt aflevert, en als dat geneesmiddel op het recept wordt aangeduid met een merk, "gebruikt" dan die arts het merk "voor waren", een en ander in de zin van artikel 13-A-1 van genoemde wet ?

II. Indien vraag I ontkennend wordt beantwoord : "gebruikt" de arts dan het merk in de zin van artikel 13-A-2 van genoemde wet ?

III. Indien vraag II bevestigend wordt beantwoord : gebruikt de arts het merk dan "in het economisch verkeer" in de zin van genoemd artikel 13-A-2 ?

IV. Als een apotheker op een recept als in overweging 2 onder b beschreven aan de patiënt aflevert een geneesmiddel dat niet afkomstig is van de houdster van het op het recept vermelde merk, terwijl de koper (de patiënt) tengevolge van lezing van het door hem aan de apotheker aangeboden

recept, doch niet door enige mededeling van of namens de apotheker, in de mening verkeert het merkgeneesmiddel te ontvangen, zonder dat de patiënt die mening kenbaar maakt, "gebruikt" dan de apotheker voor zijn door hem aan de patiënt afgeleverde waar het merk, in de zin van artikel 13-A-1 van meergenoemde wet ?

Overwegende dat het Hof overeenkomstig artikel 6, lid 5, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof aan de Ministers van Justitie van België, van Luxemburg en van Nederland een door de griffier voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het arrest van het Gerechtshof te 's-Gravenhage heeft gezonden ;

Overwegende dat het Hof partijen in de gelegenheid heeft gesteld schriftelijke opmerkingen over de door het Gerechtshof te 's-Gravenhage gestelde vragen, waarvan zowel door dokter Nijs, apotheker Jansen en het Ziekenfonds (hierna ook gezamenlijk aan te duiden als Nijs c.s.) als door Ciba-Geigy gebruik is gemaakt door het indienen van een memorie, waarna zowel Nijs c.s. als Ciba-Geigy nog een antwoord-memorie hebben ingediend ;

Overwegende dat Nijs c.s. heeft aangevoerd, kort samengevat, dat uit het arrest van het Hof van 29 juni 1982 in de zaak A 81/5 (Hagens en Jacobs/Niemeijer) alsmede uit de strekking en de geschiedenis van artikel 13 onder A, eerste lid, B.M.W. voortvloeit dat de vragen I, II en IV ontkennend moeten worden beantwoord, terwijl vraag III geen beantwoording behoeft ;

Overwegende dat Ciba-Geigy heeft aangevoerd, kort samengevat, dat vraag I bevestigend moet worden beantwoord omdat de arts het merk gebruikt "voor waren" in de zin van artikel 13 onder A, eerste lid, aanhef en onder 1, B.M.W. ; dat, voor geval vraag I ontkennend moet worden beantwoord, vraag II bevestigend moet worden beantwoord omdat in elk geval sprake is van "elk ander gebruik" van het merk door de arts ; dat, gezien de plaats welke de arts inneemt in de distributieketen van slechts op recept verkrijgbare geneesmiddelen, ook vraag III bevestigend moet worden beantwoord ; dat ook vraag IV bevestigend moet worden beantwoord omdat de apotheker het merk in elk geval gebruikt "voor waren" in voormelde zin ;

Overwegende dat ter zitting van het Hof van 28 maart 1983 de standpunten van Nijs c.s. en Ciba-Geigy mondeling werden toegelicht en wel namens Nijs c.s. door Mr. D.W.F. Verkade, advocaat te Amsterdam, Mr. L. van Bunnan, advocaat te Brussel en Mr. E. Arendt, advocaat te Luxemburg en namens Ciba-Geigy door Mr. H.G.T.J. Jansen, advocaat te 's-Gravenhage en Mr. A. Braun, advocaat te Brussel ;

Overwegende dat het Hof, toen viel te voorzien dat het niet over de zaak zou kunnen oordelen in dezelfde samenstelling als waarin het de pleidooien had aangehoord, ter zitting van het Hof van 24 oktober 1983 aan partijen de vraag heeft voorgelegd of zij de zaak deswege opnieuw wilden doen bepleiten dan wel er mee instonden dat het Hof de zaak op basis van de gewisselde gedingstukken, de reeds overgelegde pleitnota's daaronder begrepen, zou berechten in de samenstelling zoals deze ten dage der beraadslaging zou zijn gewijzigd, welke vraag partijen eenstemmig in laatstbedoelde zin hebben beantwoord ;

Overwegende dat de Advocaat-Generaal Berger op 6 februari 1984 zijn conclusie heeft ingediend ;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT :

Ten aanzien van de vragen tezamen :

Overwegende dat de vragen alle betreffen de uitleg van artikel 13A, eerste lid, B.M.W. ;

dat het Hof in zijn arrest van 29 juni 1982 in de zaak onder A 81/5 (Hagens Transporten) dienaangaande heeft overwogen dat onder "gebruik van het merk of van een overeenstemmend teken" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan :

"het zich van dat merk of teken bedienen met betrekking tot en ter bevordering van de afzet van zijn eigen handelswaren of diensten, dan wel ter aanduiding van de eigen onderneming" ;

dat deze omschrijving moet worden begrepen in verband met de in genoemd arrest ontkennend beantwoorde vraag of een "bloot-vervoerder", op grond van de omstandigheid dat de door hem vervoerde goederen zijn voorzien van een merk, dat merk in voormelde zin gebruikt, voor welke beantwoording beslissend was dat, nu de "bloot-vervoerder" voor de aanvang van het vervoer met de goederen geen enkele bemoeienis heeft en dus het merk niet heeft aangebracht, terwijl het gemerkt zijn van de goederen ook overigens voor de bedrijfsvoering van de "bloot-vervoerder" slechts louter bijkomstig is, niet gezegd kan worden dat deze zich van dat merk "bedient" ;

dat evenwel voormelde omschrijving niet dient te worden opgevat als een uitputtende definitie van merkgebruik waartegen de merkhouder zich op grond van zijn uitsluitend recht kan verzetten ;

dat die omschrijving er immers in sommige gevallen toe zou kunnen leiden dat degene die zich in het economisch verkeer zonder geldige reden vaneens anders merk of van een daarmee overeenstemmend teken bedient onder zodanige omstandigheden, dat daardoor aan de houder van het merk schade kan worden toegebracht, niettemin het verwijt van merkinbreuk zou kunnen ontgaan door aannemelijk te maken dat hij dusdoende niet beoogt de afzet van zijn eigen handelswaren of diensten te bevorderen, wat zou betekenen dat door meerbedoelde omschrijving met name aan de in artikel 13A, eerste lid, onder 2, neergelegde bescherming van de merkhouder een beperking zou zijn gesteld die in de tekst van die bepaling geen steun vindt, hetgeen niet kan worden aanvaard ;

dat voormelde omschrijving daarom aldus moet worden opgevat dat voor de toepassing van artikel 13A, eerste lid, onder 1, de woorden "gebruik voor de waren" zien op het zich van een merk of teken bedienen met betrekking tot de eigen waren, terwijl voor de toepassing van het in dit artikellid, onder 2, bepaalde onder "elk ander gebruik" moet worden verstaan zich van een merk of teken bedienen "in het economisch verkeer" in de zin van deze bepaling.

dat het in dit verband van belang is eraan te herinneren dat met name de in artikel 13A, eerste lid, onder 2, aan de merkhouder toegekende bevoegdheid zéér ruim is geformuleerd, immers bescherming verleent tegen "elk ander gebruik", en - gelijk blijkt uit het Gemeenschappelijk Commentaar - ertoe strekt om de merkhouder door een uitbreiding van de bescherming die de voorheen bestaande wetgevingen hem toekenden, beter dan vroeger in staat te stellen zich op grond van zijn uitsluitend recht op het merk te verzetten tegen "feiten die een werkelijke en ongerechtvaardigde inbreuk op het merkrecht vormen" ;

dat genoemde bepaling deze bescherming uitsluitend daardoor beperkt dat het gebruik waardoor de merkhouder schade kan worden toegebracht, "zonder geldige reden" moet plaats vinden "in het economisch verkeer" ;

dat hier geen uitputtende beschrijving behoeft te worden gegeven van het begrip "in het economisch verkeer" omdat voor deze zaak voldoende is vast te stellen dat in beginsel sprake is van zich van een merk of teken bedienen "in het economisch verkeer" indien zulks - anders dan met een uitsluitend wetenschappelijk doel - plaats vindt in het kader van een bedrijf, van een beroep of van enige andere - niet in de particuliere sfeer verrichte - activiteit waarmee economisch voordeel wordt beoogd ;

Ten aanzien van de vragen I, II en III (betrekking hebbend op de arts) :

Overwegende dat de vragen I, II en III het in vraag I omschreven gedrag van de arts betreffen en daarom tezamen zullen worden besproken ;

Overwegende dat een praktiserend arts - huisarts of specialist -, die in een recept ter aanduiding van het aan zijn patiënt door de apotheker af te leveren geneesmiddel een merk van een farmaceutische spécialité bezigt, zich niet van dat merk bedient met betrekking tot zijn eigen, door hem verhandelde waren ;

dat daarom deze arts van dat merk alsdan niet in de zin van artikel 13A, eerste lid, aanhef en onder 1, gebruik maakt "voor de waren (...)" ;

Overwegende dat hij zich alsdan echter wél in het kader van zijn beroep van dat merk bedient ;

dat immers het aanduiden van het aan de patiënt af te leveren geneesmiddel het doel is van het uitschrijven van een recept en het uitschrijven van recepten een wezenlijk onderdeel vormt van de door een praktiserend arts in het kader van zijn beroep aan zijn patiënten verleende diensten, voor welke verrichting, gelijk het Gerechtshof te 's-Gravenhage in zijn vraagstelling doet uitkomen, het honorarium dat de arts voor zijn diensten ontvangt, mede de beloning vormt ;

dat daaruit, mede in verband met hetgeen hiervoor ten aanzien van alle vragen tezamen werd overwogen, volgt dat wanneer een praktiserend arts in een recept ter aanduiding van het aan zijn patiënt af te leveren geneesmiddel een merk van een farmaceutische spécialité bezigt, sprake is van "ander gebruik" van dat merk in de zin van artikel 13A, eerste lid, aanhef en onder 2, B.M.W. ;

Overwegende voorts dat, gelijk mede uit het ten aanzien van alle vragen tezamen overwogene volgt, de omstandigheid dat de arts zich aldus van het merk bedient in het kader van de uitoefening van zijn beroep, in beginsel tot de slotsom leidt dat dit gebruik plaats heeft "in het economisch verkeer" in de zin van evengenoemde bepaling ;

dat te dezen geen reden is anders te oordelen, te minder omdat de arts, gezien de voorschriften die afgifte van bepaalde geneesmiddelen anders dan op recept van een arts verbieden, een wezenlijke schakel vormt in de distributieketen van geneesmiddelen ;

dat dit laatste ook daaruit kan blijken dat enerzijds fabrikanten van farmaceutische spécialité's een belangrijk deel van hun verkoopbevorderende activiteiten juist op de artsen richten, terwijl anderzijds zij die, gelijk het in deze zaak betrokken ziekenfonds, er belang bij hebben de kosten van de geneesmiddelenvoorziening te drukken, voor hun streven naar kostenbesparing door het bevorderen van de afzet van de veelal goedkopere vervangende geneesmiddelen (de zogenaamde loco's) de medewerking van juist de artsen inroepen ;

Overwegende dat uit het vorenoverwogene volgt dat vraag I ontken-
nend, de vragen II en III daarentegen bevestigend moeten worden beant-
woord ;

Ten aanzien van vraag IV (betrekking hebbend op de apotheker) :

Overwegende dat wie bij aflevering van zijn eigen, aan die van de merkhouder gelijksoortige waren het merk van de merkhouder uitdrukkelijk, schriftelijk of mondeling, bezigt en daardoor bij zijn afnemer de onjuis-
te indruk wekt dat het geleverde van de merkhouder afkomstig is, zich aan merkinbreuk schuldig maakt, immers van het merk gebruik maakt voor soort-
gelijke waren in de zin van artikel 13A, eerste lid, aanhef en onder 1, B.M.W. ;

dat merkenrechtelijk geen grond bestaat anders te oordelen wanneer in een dergelijk geval degene die aflevert, weliswaar het merk van de merkhouder niet uitdrukkelijk bezigt, maar, ofschoon hij weet of behoort te weten dat zijn afnemer op grond van andere omstandigheden zal menen dat het geleverde van de merkhouder afkomstig is, nalaat die onjuiste in-
druk tegen te gaan door mede te delen of anderszins duidelijk te maken dat hij een andere waar aflevert ;

dat reeds onder één der voorheen bestaande wetgevingen (de Nederlandse) werd aangenomen dat in laatstbedoeld geval sprake was van merkinbreuk, immers van stilzwijgend gebruik van het merk, terwijl onder de andere wetgevingen zodanig handelen op grond van het gemene recht als onrechtmatig kon worden beschouwd ;

dat om deze redenen moet worden aanvaard dat ook onder de B.M.W. in zodanig geval sprake is van gebruik maken van het merk voor soortgelijke waren, in de zin van artikel 13A, eerste lid, aanhef en onder 1, van die wet ;

Overwegende dat uit het hiervoor overwogene volgt dat de apotheker waarvan in vraag IV sprake is, indien hij weet of behoort te weten dat de koper (de patiënt) ten gevolge van lezing van het door hem aan de apotheker aangeboden recept in de mening verkeert dat hem de van de merkhouder afkomstige farmaceutische spécialité wordt geleverd, nalaat die onjuiste indruk tegen te gaan door bij aflevering mede te delen of anderszins aan de koper duidelijk te maken dat hij een loco-geneesmiddel levert, van het merk in de zin van artikel 13A, eerste lid, aanhef en onder 1, B.M.W. gebruik maakt voor zijn aan die van de merkhouder gelijksoortige, doch niet van deze afkomstige waren ;

Overwegende dat het Gerechtshof te 's-Gravenhage evenwel niet heeft vastgesteld dat de apotheker waarvan in vraag IV sprake is, weet of behoort te weten dat de koper (de patiënt) aan wie hij het loco-geneesmiddel aflevert, meent dat hem de van de merkhouder afkomstige farmaceutische spécialité wordt verstrekt ;

dat in de feiten waarop de door het Benelux-Gerechtshof te geven uitleg moet worden toegepast, wél ligt besloten dat de apotheker waarvan in vraag IV sprake is, rekening moet houden met de mogelijkheid dat de koper (de patiënt) aan wie hij het loco-geneesmiddel aflevert, behoort tot - zoals het Gerechtshof het uitdrukt - dat niet te verwaarlozen deel van de Nederlandse patiënten en hun verzorgers dat er belang in stelt te weten welk geneesmiddel aan hen of door hen verzorgden wordt voorgeschreven, dat daarom recepten leest, en dat na lezing van een recept als in vraag IV bedoeld, zal menen dat de van de merkhouder afkomstige farmaceutische spécialité wordt verstrekt ;

dat met de ruime bescherming welke het eerste lid van artikel 13A B.M.W. de merkhouder beoogt te verzekeren, strookt om te aanvaarden dat de apotheker waarvan in vraag IV sprake is, in evenvermelde mogelijkheid aanleiding behoort te vinden, ter voorkoming van een mogelijk misverstand bij zijn afnemers omtrent de herkomst van het geleverde, bij elke aflevering mede te delen of anderszins aan de koper duidelijk te maken dat hij het loco-geneesmiddel levert, en dat die apotheker, als hij dat nalaat, merkinbreuk pleegt ;

TEN AANZIEN VAN DE KOSTEN :

Overwegende dat het Hof volgens artikel 13 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof de kosten moet vaststellen, welke op de behandeling voor het Hof zijn gevallen, welke kosten omvatten de honoraria van de raadslieden van partijen, voor zover dit in overeenstemming is met de wetgeving van het land waar het bodemgeschil aanhangig is ;

dat volgens de Nederlandse wetgeving het salaris van de raadslieden van de partijen wordt begrepen in de kosten welke aan de in het ongelijk gestelde partij in rekening worden gebracht ;

dat gelet op het vorenstaande, de kosten op de behandeling voor het Hof gevallen moeten worden bepaald als volgt :
voor Nijs c.s. op f. 2.000,- (exclusief B.T.W.) en voor Ciba-Geigy op f. 2.000,- (exclusief B.T.W.) ;

Gelet op de conclusie van de Advocaat-Generaal Berger van 6 februari 1984 ;

Uitspraak doende op de door het Gerechtshof te 's-Gravenhage bij arrest van 28 april 1982 gestelde vragen ;

VERKLAART VOOR RECHT :

1. Indien een praktiserend arts - huisarts of specialist - in een recept ter aanduiding van het aan zijn patiënt door de apotheker af te leveren geneesmiddel een merk van een farmaceutische spécialité bezigt, maakt hij van dat merk niet gebruik in de zin van artikel 13A, eerste lid, aanhef en onder 1, BMW, doch wél gebruik in de zin van deze bepaling onder 2 ; dit gebruik vindt plaats in het economisch verkeer in de zin van laatstgenoemde bepaling.

2. Indien een apotheker op een recept, waarin de aanwijzing no- pens het af te leveren geneesmiddel bestaat uit het merk van een far- maceutische spécialité in verbinding met termen of tekens waaruit blijkt dat de arts toestemt in aflevering van een vervangend geneesmiddel (loco), aan de patiënt een geneesmiddel aflevert dat niet afkomstig is van de hou- der van het op het recept vermelde merk, en, ofschoon hij rekening moet houden met de mogelijkheid dat de koper (de patiënt) ten gevolge van le- zing van het door hem aan de apotheker aangeboden recept zal menen dat hem de van de merkhouders afkomstige farmaceutische spécialité wordt ver- strekt, nalaat bij aflevering mede te delen of anderszins duidelijk te ma- ken dat hij het loco-geneesmiddel levert, maakt de apotheker gebruik van het merk in de zin van artikel 13A, eerste lid, aanhef en onder 1, B.M.W.

Uitspraak doende omtrent de op de behandeling voor het Benelux- Gerechtshof gevallen kosten :

Bepaalt die kosten :

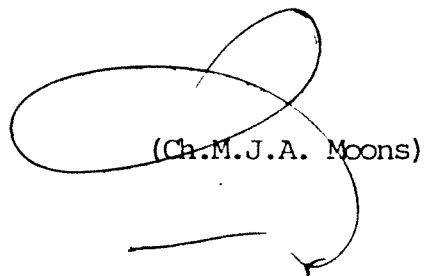
voor Nijs c.s. op 2.000 gulden (exclusief B.T.W.) ;
voor Ciba-Geigy op 2.000 gulden (exclusief B.T.W.).

Aldus gewezen door de Heren Mr Ch.M.J.A. Moons, President, R. Thiry, Eerste Vice-President, R. Janssens, Tweede Vice-President, Mr H.E. Ras, R. Soetaert, F. Hess, Mevrouw J. Rouff, de Heren O. Stranard en Mr S.K. Martens, Rechters ;

en uitgesproken ter openbare zitting te 's Gravenhage, op 9 juli 1984, door de Heer President Mr Ch.M.J.A. Moons, in aanwezigheid van de Heer Advocaat-Generaal, Mr W.J.M. Berger, en de Heer Hoofdgriffier, Dr G.M.J.A. Russel.

(G.M.J.A. Russel)

(Ch.M.J.A. Moons)